

Izcila Mācība Mums Visiem - Solomona Sirds Attieksme

Lai arī ķēniņš Salamans bija visviedākais un bagātākais cilvēks uz visas pasaules, tomēr viņš bija tāds pat grēcinieks kā mēs visi (bez Jēzus) un pieļāva kļūdas par spīti tam, ka bija visgudrākais cilvēks uz pasaules (vienīgi Jēzus bija pārāks par viņu). Lai arī mums patīk iet savus ceļus un domāt, ka "es zinu labāk," tomēr vienmēr labāk ir mācīties no citu kļūdām, nekā pieļaut savas ignorējot citu kļūdas un tādējādi ciest no sekām no kurām ļoti viegli būtu varējuši izvairīties, ja būtu ņēmuši vērā citu cilvēku padomus mācoties no viņu kļūdām. Izraēlas Ķēniņš Solomons balstoties uz Dieva doto gudrību sarakstīja grāmatu "Sakāmvārdi" un pretēji šīs pasaules gudrībām, kas atnes pārsvarā sāpes, ciešanas, rūgtas nožēlas un sagrautas dzīves, (par spīti cilvēku mēģinājumiem darīt visu pēc labākās sirdsapziņas) šinī grāmatā teiktais nodrošina cilvēku ar zināšanām, kas, ja ievērotas palīdz dzīvot tā, ka visi cilvēka ceļi un darītais atnes mieru, prieku, ilglaicīgu laimi, pārticību un garu dzīvi.

Ja cilvēks jau no agras jaunības ievēro Sakāvārdu grāmatā sniegtos principus, es galvoju, ka viss un it visā tam jaunajam cilvēkam nesīs veiksmi.

Solomons kļuva par Izraēlas Ķēniņu apmēram 967 p.m.ē. Solomons bija Dāvida un Batsebas dēls, trešais Izraēlas nācijas ķēniņš (pirmais bija Sauls, otrais bija Dāvids Solomons tēvs). Lai arī Solomons bija jauns gados, kad uzsāka valdīt pār Israēlu, viņš drīz vien kļuva slavens par savu gudrību un neizsakāmo bagātību, jo Viņš lūdza Dievam ne bagātības un slavu, bet gan gudrību. Bez gudrības ir grūti kļūt bagātam. Bez gudrības tas, kas ir bagāts, savu bagātību var zaudēt.

Naktī, kad Dievs uzrunāja Solomonu pirmo reizi:

"Dievs parādījās Salamanam un sacīja viņam: "Lūdz, ko lai Es tev dodu!" "Un Salamans atbildēja Tam Kungam: "Tu esi manam tēvam Dāvidam parādījis lielu žēlastību, un Tu esi mani cēlis par ķēniņu viņa vietā. Tad nu tagad, Kungs, mans Dievs, liec piepildīties Savam apsolījumam, ko Tu esi devis manam tēvam Dāvidam, jo Tu esi mani cēlis par ķēniņu pār lielu tautu, kuru ir tik daudz kā zemes pīšļu. Tad nu dod man gudrību un izpratni, ka es šo tautu varētu vadīt, jo kas gan citādi spētu šo Tavu lielo tautu valdīt?"

Tad Dievs sacīja Salamanam: "Tā kā šāda vēlēšanās ir tavā sirdī un tu nesi lūdzis pārticību un bagātību, un godu, un savu ienaidnieku nāvi, un ilgu mūžu, bet esi lūdzis sev gudrību un zināšanas, lai tu spētu spriest tiesu pār Manu tautu, pār kuru Es esmu tevi iecēlis par ķēniņu, tad tev arī tiks piešķirta gudrība un zināšanas; taču arī pārticību, bagātību un godu tev došu, kā nav bijis nevienam ķēniņam pirms tevis un nebūs nevienam pēc tevis."

Tad Salamans nokāpa no augstienes Gibeonā un devās no Saiešanas telts laukuma atpakaļ uz Jeruzālemi un sāka valdīt pār Israēlu" ((2 Laiku gr.1:7-13; 1 Ķēn.gr.3:5).

Šī ir lūgšana, ko mums visiem vajadzētu lūgt, bet nevis kārot pēc pasaulīgām mantām. Lūgšana pēc gudrības un sapratnes. Cilvēkam jāmeklē Dievs, Viņa slava un Viņa Valstība, un Viņa taisnīgums vispirms. Arī Jēzus, kas bija un ir daudz pārāks un viedāks par Solomonu,

teica, lai **meklĕjam Dieva Valstĭbu un Viņa taisnĭgumu vispirms; un tad visas lietas, ko mūsu sirdis kāro, tiks pievienotas.** (Mt.ev.6:33).

Nodrošināts ar Dieva svētĭbām Solomons bija viedākais un bagātākais vĭrs kāda cita uz šīs zemes nav bijis un arī nekad nebūs.

Viņam bija 700 sievas un 300 konkubĭnes (1.Ķĕn.gr.11). To starpā daudzas bija svešzemnieces, kas kalpoja elkiem (savu zemju dieviem), un tas bija viens no Solomona klupšanas akmeņiem viņa gaitā ar Dievu. Tomĕr savu 40 valdĭšanas gadu laikā Solomons paveica daudz izcila un viņa valdĭšanas laikā Israēlā bija miera laiki. Solomona lielākais un izcilākais darbs bija Svētā Tempļa uzcelšanas Jeruzalemĕ. Solomona lielākais un viņu graužošākais grĕks bija tas, ka viņš pieņĕma un tolerĕja savu sievu dievus/ elkus.

Solomons šīs pasaules prieku dĕļ aizgriezās no Dieva. Tāpat, kā visu laiku cilvēki dzenas pĕc dažādiem šīs pasaules bagātĭbām un priekiem kārtĭbā, lai apmierinātu nekad neirmstošās ilgas pĕc kaut kā, kas gruzd sirdĭ un dvĕselĕ, arī Solomons mĕģināja ar visiem spēkiem sajust laimi un apmierinājumu nošķirtĭbā no Dieva. Neviens nav spĕjĭgs dzĭvot laimĕ, priekā, mierā, veselĭbā un pārticĭbā bez Dieva.

Mĕs visi varam mācĭties ne tikai no Solomona vieduma, bet arī no viņa grĕkiem kārtĭbā, lai spĕtu nodzĭvot savu dzĭvi uz šīs zemes zem Dieva paspārnes - Viņa žĕlastĭbas, labestĭbas un mĭlestĭbas aizsargā (grĕks ir aizgriešanās no Dieva un dzĭvošana pĕc savas paša sapratnes).

Grāmatā Mācĭtājs 12:13, kuru arī sarakstĭja Solomons, viņš saka: "Saņĕmot kopā visu dzirdĕto: bĭsties Dieva un ievĕro viņa baušļus, jo tas ir viss, kas cilvēkam jādara!"

Solomons beigās saprata, ka Dievs ir tas, kas valda pār pasauli (šās grāmatas virsraksts "Mācĭtājs" nāk no vārda Ecclesiastes, kas apzĭmĕ personu, kas sasauc un vada sapulci).

Par spĭti visiem viņa neiedomājami lielajiem sasniegumiem, viņa nepārspĕjamajai gudrĭbai, viņa neiedomājami lielajām bagātĭbām un viņa slavai, viņš bija nelaimĭgs un viņa dzĭvei nebija papildĭjuma tieši tā iemesla dĕļ, ka nedzĭvoja pĕc Dieva noliktā likuma - **"Dievs vispirms..."**

Jo tas ir Dievs, kas dod gan pārticĭbu, gan laimi, gan veselĭbu, un Viņš vienĭgais ir spĕjĭgs padarĭt mūs spĕjĭgus izbaudĭt pasaulĭgās lietas. Nošķirtĭbā no Dieva ne zelts, ne sudrabs, ne sieviete, ne vĭrietis, ne arī visa pasaule ar tās milzĭgajām bagātĭbām un iespĕjām, ja tev tās tiktu dotas, nav spĕjĭgas sniegt paliekošu mieru, laimi un dziļu papildĭjumu.

Kad Dievs nāca pie Solomona otro reizi, Viņš nāca ar brĭdinājumu:

"Ja tu staigāsi manā priekšā tāpat kā tavs tĕvs Dāvids, godĭgi no sirds darĭdams visu, ko es tev pavĕlĕju, turĕdams manus likumus un tiesas, es nostĭprināšu tavu ķĕniņa troni pār Israēlu mūžĭgi, kā es esmu runājis ar tavu tĕvu Dāvidu, sacĭdams: tev nekad netrūks, kas sĕž Israēla tronĭ. Bet, ja tu vai tavi dĕli novĕrsĭsies no manis un neturĕs manus baušļus un likumus, kurus es jums devu, un ies kalpot citiem dieviem un tiem zĕmoties, tad es iznĭdĕšu Israēlu no zemes, kuru es tam devu, un es atmetĭšu namu, ko es svĕtĭju savam vārdam, un Israēls kļūs par parunu un izsmieklu visām tautām" (1.Ķĕn.gr.9:4-7).

Bet Solomons gāja savu ceļu pretĕji Dieva teiktajam. Dievs kļuva dusmĭgs, jo Solomona sirds aizgriezās no vienĭgā patiesā un dzĭvā Dieva, Israēlas Dieva, kas tika runājis ar viņu personĭgi. Dievs brĭdināja viņu no kalpošanas citiem cilvēku izdomātiem dieviem, bet Solomons neturĕja par vajadzĭgu klausĭties Dievā. Tāpĕc Dievs teica Solomonam trešo un pĕdĕjo reizi:

"kopš šī ir tavas sirds attieksme un tu neuzskati par vajadzību turēt manus likumus, ko es tev pavēlēju, es atņemšu no tevis valdīšanu un došu to tavam kalpam. Tomēr es to nedarišu tavas dzīves laikā tava tēva Dāvida dēļ. Es to atņemšu tavam dēlam! Taču visu valsti es neatņemšu – vienu cilti es došu tavam dēlam mana kalpa Dāvida un Jeruzālemes dēļ, ko es esmu izvēlējis!" (1.Ķēn.gr.11:9-13).

Izcila mācība mums visiem!

Turies pie sava Kunga Dieva katru savas dzīves minūti. Staigā Viņa ceļos un izbaudi Viņa svētības. Esi kā ķēniņš Dāvids, kas bija **"vīrs, ko dievs mīlēja"** neskatoties uz viņa neskaitāmajiem un ļoti nesmukajiem grēkiem.

Visas pasaules Radītājs caur Viņa Paša Dēlu un tavu vienīgo Glābēju Jēzu Kristu tagad ir kļuvis par tavu un mūsu visu mīlošo Tēvu.

Izbaudi dzīvi zem Viņa mīlošās gādīgās rokas. Nenoraidi Viņu, kad Viņš runā uz tevi, kā tas ir tagad.

"Dienā, kad tu piedzimi, tev nabassaiti nepārgrieza, ar ūdeni tevi nemazgāja, lai tu būtu tīra, arī ar sāli tevi nenoberza un autos tevi neietina" (Ecehiēla 16:4).

Pat nelasot visu Bībeli kopumā Sakāmvārdu grāmata vien, jeb tanī teiktais ir spējīgs pārgriezt jūsu nabassaiti ar šo pasauli un atgriezt jūs pie Dieva caur Svēto Garu; nomazgāt jūs ar tīru ūdeni (Paša Dieva Vārdu), noberzt ar sāli (ar Jēzus asinīm) un autos ietīt (Pestīšanas drānās) tā apklājot jūsu kaunpilno kailumu (apklāt jūs ar taisnīguma sagšu).

Visas Bībeles Vārdi kopumā ir

"dzīvība tam, kas tos atrod, un veselība visam ķermenim"

(Sakv.4:22).